

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- a Bizottságot kötelezze az eljárás összes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes két jogalapra hivatkozik a 2020. december 17-i C(2020) 8969 final bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetének alátámasztása érdekében, amely határozatban a Bizottság elutasította a felperes azon kérelmét, amely egyrészt arra irányult, hogy a Bizottság állapítsa meg, hogy a Veolia Environnement S. A. megsértette a 139/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkének (1) bekezdését, amikor anélkül szerzett 29,9%-os részesedést a Suez tőkéjében, hogy beszerzte volna a Bizottság előzetes engedélyét, másrészt pedig arra, hogy a Bizottság e társasággal szemben ugyanezen rendelet 8. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján rendeljen el ideiglenes intézkedéseket.

1. Az első jogalap az EUMSZ 296. cikk szerinti indokolás hiányán alapul. A felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem tett eleget az EUMSZ 296. cikkben meghatározott követelményeknek, amikor olyan határozatot fogadott el, amely sem a felperes, sem pedig a Törvényszék számára nem teszi lehetővé azon indokok megértését, amelyek alapján a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete 7. cikkének (2) bekezdésében szabályozott automatikus eltérés alkalmazandó volt. A felperes azt is kifogásolja, hogy a megtámadott határozatnak ellentmondásos az indokolása azzal kapcsolatban, hogy az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete 7. cikkének (1) bekezdése alkalmazható-e a felperes tőkéjében történő 29,9%-os részesedésszerzésre. A felperes végül úgy véli, hogy a megtámadott határozat kellő indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta azt az ítélkezési gyakorlatot, amelyet az uniós bíróság a felfüggesztő hatály alóli, az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete 7. cikkének (2) bekezdésében szabályozott kivétel szigorú értelmezésének elvével kapcsolatban alakított ki.
2. A második jogalap az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete 7. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapul. A felperes e tekintetben úgy véli, hogy a Bizottság megsértette e rendelkezést, amikor először is úgy ítélte meg, hogy az e jogforrásban szabályozott kivételt a Veolia által tervezett egyetlen összefonódási művelet egészére alkalmazni kell, miközben e kivétel nyilvánvalóan tárgyaltalan, következképpen pedig e kivételre alkalmazhatatlan volt, másrészt pedig, hogy e cikk alapján az egyetlen összefonódási művelet képező összes jogügyletnek ugyanazon jogi szabályozás alá kell tartoznia. A felperes továbbá úgy véli, hogy e jogforrás további megsértése rajzolódik ki abból, hogy a Bizottság az e rendelkezésben szabályozott kivételt értékpapírok magánügylettel történő olyan megszerzésére alkalmazta, amelyre egyetlen eladótól került sor. A felperes végül azt kifogásolja, hogy a Bizottság megítélése szerint a Veolia megfelelt az összefonódási művelet haladéktalan bejelentésével kapcsolatos feltételnek.

⁽¹⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.).

2021. február 25-én benyújtott kereset – QI kontra Bizottság

(T-122/21. sz. ügy)

(2021/C 138/67)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: QI (képviselő: N. de Montigny ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a felperesre vonatkozó, 2018. és 2019. évi végleges előmeneteli jelentéseket;
- amennyiben ez szükséges, semmisítse meg a panaszt elutasító 2020. november 16-i határozatot;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az alkalmazandó általános végrehajtási rendelkezések megsértésére vonatkozik. A 2018. évi előmeneteli jelentéssel kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezés szakaszában jogellenesen felülvizsgálták a teljesítménye elégséges jellegét. A 2019. évi előmeneteli jelentést illetően a felperes a fellebbviteli értékelő idő előtti beavatkozását kifogásolja. Végül a felperes mindkét jelentéssel kapcsolatban az általános végrehajtási rendelkezések 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának és ugyanezen rendelkezések 4. cikkének téves értelmezésére és az ő helyzetére való téves alkalmazására hivatkozik.
2. A második jogalap a pártatlanság elvének és a semlegesség elvének megsértésére, a segítségnyújtási kötelezettség és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére, az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata 21a. cikkének megsértésére, az eljárás elferdítésére vagy az eljárással való visszaélésre vonatkozik.
3. A harmadik jogalap nyilvánvaló értékelési hiba elkövetésére, a tényállást illetően tárgybeli pontatlanságokra objektív tényekkel össze nem függő, visszaélésszerű állításokra és az együttműködési kötelezettség fogalmának megsértésére vonatkozik.

2021. február 25-én benyújtott kereset – Mariani és társai kontra Parlament

(T-124/21. sz. ügy)

(2021/C 138/68)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Thierry Mariani (Párizs, Franciaország) és 22 egyéb felperes (képviselő: F. Wagner ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 883/2013/EU, Euratom rendeletnek az Európai Ügyészséggel való együttműködés és az Európai Csalás Elleni Hivatal vizsgálatai hatékonysága tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. december 23-i (EU, Euratom) 2020/2223 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020. L 437., 49. o.) 1. cikkét, és konkrétan a következő módosított és beiktatott rendelkezéseket: a 3. cikk (11) bekezdése, a 4. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja, az 5. cikknek az a) pontban szereplő (1) bekezdése, a 7. cikknek a b) pontban szereplő (3a) bekezdése, a 9a. cikk (1)–(4) bekezdése;
- az Európai Parlamentet kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek egyetlen jogalapra hivatkoznak, amely az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta), az Emberi Jogok Európai Egyezményének, az ítélezési gyakorlatban elismert általános elveknek, a képviselők kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvnek, az Európai Parlament eljárási szabályzatának és a képviselők státútumának a megsértésén alapul.